

ikke kan nå til enighed med politiet, forudsættes det, at vejbestyrelsen træffer afgørelsen, der herefter af politiet vil kunne påklages efter reglen i forslaget § 19.

Bestemmelserne i *stk. 4-6* svarer til tilsvarende bestemmelser i §§ 17 og 18 i snekastningsloven, idet dog fastsættelse af eventuel erstatning for tab og ulemper, der påføres arealernes ejere eller brugere ved foranstaltningerne efter *stk. 4 og 5* er foreslået henlagt til vejbestyrelseslovens taksationsmyndigheder.

Man har ikke fundet det nødvendigt i forslaget at optage en hjemmel til ekspropriation med henblik på opstilling af faste sneskærme, anlæg af snebælter, snevolde, beplantning o. lign., svarende til bestemmelsen i snekastningslovens § 18, *stk. 2*, da den almindelige ekspropriationsbestemmelse i vejbestyrelseslovens § 23 må skønnes at afgive fornøden hjemmel til foretagelse af foranstaltninger af denne art.

Til § 3.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsens pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre på offentlige veje og stier.

Reglen er formelt en nydannelse, udformet parallelt med den tilsvarende bestemmelse i § 2, *stk. 1*, med hensyn til snerydning, jfr. de almindelige bemærkninger. I *stk. 2* foreslås vejbestyrelsens principielle forpligtelse modificeret i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i vejbestyrelseslovens § 53, der samtidig foreslås ophævet. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring af den retstilstand, der gælder efter vejbestyrelseslovens § 53. *Stk. 2* går dog formelt videre end § 53 derved, at bestemmelsen omfatter hele vej- og stiareal og ikke blot offentlige vejes kørebane. Ligesom med hensyn til snerydning forudsættes det dog, at vejbestyrelsen kan bestemme, hvorvidt foranstaltningerne skal omfatte hele vejens areal eller kun en del af dette.

Til § 4.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsens pligt til at sørge for renholdelse af offentlige veje og stier, jfr. i øvrigt de almindelige bemærkninger.

I *stk. 3* fastslås det, at vejbestyrelsens renholdelsespligt uden for byer og bymæssige områder i overensstemmelse med princippet i vejbestyrelseslovens §§ 17-19 kun omfatter den for færdselssikkerheden nødvendige renholdelse. Med hensyn til parkerings- og rasteplasser o. lign. gælder vejbestyrelsens renholdelsespligt dog fuldt ud.

I byer og bymæssige områder må det formodes, at

renholdelsen af fortov og sti hyppigt vil blive pålagt de tilgrænsende grundejere efter forslaget § 5. I disse områder omfatter forpligtelsen som hidtil efter politivedtægterne enhver form for renholdelse, herunder også hygiejnisk og æstetisk renholdelse, men dog således, at det efter *stk. 2* er overladt til vejbestyrelsen at bestemme renholdelsens omfang og rækkefølge.

Forpligtelserne efter §§ 2-4 påhviler vedkommende vejbestyrelse. Man finder dog ikke, at der bør være noget til hinder for, at der, hvis forholdene gør det hensigtsmæssigt, træffes aftale mellem vejbestyrelser indbyrdes om, at en vejbestyrelse påtager sig forpligtelser for en vejstrækning, der henhører under en anden vejbestyrelse.

Til § 5.

Efter den gældende snekastningslov har vejbestyrelsen kunnet pålægge de tilgrænsende grundejere snerydningspligt, for så vidt de pågældende i henhold til politivedtægt eller anden bestemmelse har pligt til at renholde offentlig vej ud for deres ejendom, d. v. s., at grundejerne normalt har kunnet pålægges pligt til at ryddeliggøre fortov, gangsti, cykelsti, rendesten, grøft samt tillige kørebane indtil vejens midte, i almindelighed dog begrænset til 10 m fra grunden. Med hensyn til foranstaltninger mod glat føre gælder det i almindelighed efter politivedtægterne, at den, der har pligt til at renholde en vejstrækning, i glat føre skal bestrø fortov og trapper, der støder op hertil, med grus, aske eller lignende.

Denne mulighed for at pålægge de grundejere, hvis ejendom grænser til offentlig vej og sti, forpligtelser med hensyn til snerydning, foranstaltninger mod glat føre og renholdelse er foreslået opretholdt ved *stk. 1*, dog med den væsentlige begrænsning, at forpligtelserne kun kan pålægges grundejerne med hensyn til fortov og sti og kun i byer og bymæssige bebyggelser.

Baggrunden for indskrænkningen af grundejernes forpligtelser er, at man finder, at effektivitets- og rationalitetshensyn — herunder ønsket om at fremme en maskinel gennemførelse af snerydningen m. v. — taler for, at det offentlige fuldt ud påtager sig disse foranstaltninger på de offentlige vejes kørebane i byerne og de bymæssige bebyggelser uanset de hermed forbundne merudgifter for kommunerne. Hertil kommer, at man finder det til fare for trafiksikkerheden, at grundejerne foretager disse foranstaltninger på de offentlige vejes i almindelighed stærkt befærdede kørebane. Med fortov og sti er i *stk. 1* sidestillet færdselsareal, der er overvejende bestemt for gående færdsel. Der er hermed i første